Τὰ πρακτικὰ τῶν μυστικῶν συζητήσεων Ἀδόλφου καὶ Μπόρμαν

Ο ΧΙΤΛΕΡ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΟΤΙ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΤΟΝ ΕΧΑΣΕΝ ΕΞ ΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΜΟΙΡΑΙΟΝ ΣΦΑΛΜΑ ΤΟΥ ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδ. ὑπ.). Ἐκυκλοφόρησε προσφάτως εἰς Λονδῖνον βιβλίον ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Πρόκειται περὶ τῶν πρακτικῶν τῶν τελευταίων μυστικῶν συζητήσεων μεταξὺ Ἀδόλφου Χίτλερ καὶ Μαρτὶν Μπόρμαν εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Καγκελαρίας τοῦ Βερολίνου. Ὡς γνωστόν, ἐκεῖ ηὐτοκτόνησεν ὁ Χίτλερ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς καταρρεύσεως τῆς ναζιστικῆς Γερμανίας. Τὰ κείμενα τῶν συζητήσεων ἐξέδωσεν μετὰ σχολίων ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης κ. Τρέβορ—Ρόπερ. Κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν τὰ κείμενα αὐτὰ ἀντιπροσωπεύουν τὴν πλέον αὐθεντικὴν πολιτικὴν διαθήκην τοῦ Γερμανοῦ δικτάτορος.

Ὁ Χίτλερ: Ὁμολογεῖ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν τάφον του.

Διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἡ τεραστία ἱστορικὴ σημασία τοῦ ἔργου τούτου συνίσταται εἰς τὴν ὁμολογίαν τοῦ Ἰδίου τοῦ Χίτλερ ὅτι, ἔνεκα τῆς νικηφόρου ἀντιστάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τῆς Ἰταλίας, ἡ Γερμανία ἀπώλεσε τελικῶς τὸν πόλεμον. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ρωσίας, καθυστέρησιν, ἡ ὁποία ἀπεδείχθη μοιραία διὰ τὴν ὅλην ἔκβασιν τοῦ πολέμου. Ἐπὶ πλέον ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ἀπρόσιτα καὶ χιονοσκεπῆ ὄρη τῆς Ἀλβανίας, κατερράκωσε τὸ κῦρος τοῦ Ἄξονος εἰς τὰ Βαλκάνια, ἐνίσχυσε τὸ πνεῦμα ἀντιστάσεως τῆς Γιουγκοσλαβίας καὶ, ὡς πρώτη νίκη ἐναντίον τοῦ ἀηττήτου Ἄξονος, ἐτόνωσεν ἠθικῶς τοὺς ἐλευθέρους λαούς.

Ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ σχετικαὶ περικοπαὶ ἐκ τῶν ἐκμυστηρεύσεων τοῦ Χίτλερ πρὸς τὸν Μπόρμαν. Τονίζει, ἐν πρώτοις, ὅτι «ἐὰν δὲν παρεβάλλοντο αἱ δυσχέρειαι αἱ προκληθεῖσαι ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τὴν ἠλιθίαν ἐκστρατείαν των κατὰ τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐπετυθέμην κατὰ τῆς Ρωσίας ὀλίγας ἑβδομάδας ἐνωρίτερον». Ἐπανειλημμένως ὁ Χίτλερ ἀποφραίνει ὁμολογεῖ ὅτι «αἱ πέντε ἑβδομάδες τῆς ἀντιστάσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1941 ἔκριναν τὸν Β' παγκόσμιον πόλεμον». Ἀκριβῶς διότι ἐπέβαλον καθυστέρησιν τῆς ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Ρωσίας.

Δὲν στερεῖται ἐνδιαφέροντος ἡ συνάντησις τῶν δύο δικτατόρων τὴν 28ην Ὀκτωβρίου 1940 εἰς Φλωρεντίαν, ὅτε ὁ Μουσολίνι ἀνήγγειλε περιχαρὴς τὴν ἀφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ ἄγγελμα τοῦτο ὁ Χίτλερ ἐδέχθη μετ' ἐκδήλου δυσφορίας ἐνῶ ὁ παριστάμενος στρατάρχης Κάϊτελ ἀνεφώνησεν «αὐτὸ ἀποτελεῖ καταστροφήν». Ἡ ὅλη παρεία τοῦ ἀλβανικοῦ ἔπους ἐδικαίωσεν ἀπολύτως τὸν στρατάρχην Κάϊτελ.

Αἱ ὁμολογίαι αὗται τοῦ Χίτλερ περὶ τῆς ἀποφασιστικῆς συμβολῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν ἔκβασιν τοῦ πολέμου ἐπιβεβαιοῦνται καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τσῶρτσιλ. Εἰς τὸν τρίτον τόμον τῶν πολεμικῶν του ἀπομνημονευμάτων, ἐξαίρει τὴν παγκόσμιαν ἀπήχησιν τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Χάριν εἰς τὰς νίκας αὐτάς ἐπείσθη τελικῶς ἡ Γιουγκοσλαβία νὰ υἱοθετήσῃ ἀντιαξονικὴν πολιτικήν. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ παραδέχεται ὅτι συμβολικὴν μόνον στρατιωτικὴν βοήθειαν ἠδυνήθη νὰ χορηγήσῃ ἡ Μ. Βρετανία πρὸς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὴν διεξαγωγὴν ἑνὸς πολέμου ἐναντίον ὑπερτέρων δυνάμεων. Ἀλλὰ καὶ ἡ τελευταία ἐλευθέρα γωνιὰ τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ ἡ μεγαλόνησος Κρήτη, ἐξουδετέρωσε κατὰ τὴν ὀλιγοήμερον μάχην τὸ μοναδικὸν σῶμα ἀλεξιπτωτιστῶν τοῦ Χίτλερ.

Αἱ πικραὶ αὗται ὁμολογίαι τοῦ Χίτλερ τοῦ διατὶ ἀπώλεσε τὴν κοσμοκρατορίαν ἀντιπροσωπεύουν ἀκατάλυτον παραγαμηὴν δόξης διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ὁ ἠττημένος ἐχθρὸς μετὰ σπανίας ἀντικειμενικότητος ἀποδίδει ρητῶς καὶ συγκεκριμένως τὴν τελικήν του ἧττταν εἰς τὴν καθυστέρησιν τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Ρωσίας. Ἀποκαλύπτει ἐπίσης ποῖον δεινὸν πλῆγμα ὑπέστη ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸ στρατιωτικὸν γόητρον τοῦ Ἄξονος. Ἑπομένως ἡ σύγχρονος Ἑλλὰς διεδραμάτισε τὸ 1940—41 διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὸν μεγάλον ἱστορικόν της ρόλον ὡς προασπιστοῦ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος κατὰ τῆς βαρβάρου βίας.

Ὁ ἔπαινοι αὐτοὶ τοῦ ἠττημένου προκαλοῦν ὀδυνηρὰς σκέψεις διὰ τὴν ἀγνωμοσύνην τῶν ἀμεσώτατα ὠφεληθέντων ἐκ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὑπενθυμίζουν ἐπίσης τὴν προδοτικὴν στάσιν τοῦ Κ.Κ.Ε. κατὰ τὸν Ἀλβανικὸν πόλεμον, τὸν ὁποῖον ἐχαρακτήρισεν ὡς «ἰμπεριαλιστικόν», λόγῳ τῆς μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1941 συμμαχίας Χίτλερ—Στάλιν διὰ τὸν διαμελισμὸν τῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ῥήξεως μεταξὺ τῶν δύο δικτατόρων, ὁ ῥαδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας ἐνεθυμήθη ἀφνιδίως τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Εἰς προτοφανεῖς ἐπαίνους ἀνελύοντο καθημερινῶς οἱ ἐκφωνηταὶ τοῦ σταθμοῦ τῆς ἐρυθρᾶς πρωτευούσης. Σήμερον ἡ φράσις τῆς Μόσχας «Ἕλληνες ἡ Ρωσία σᾶς χρεωστεῖ αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην. Ἡ νικηφόρος ἀντίστασις σας μᾶς ἔδωσεν τὴν δύναμιν νὰ συντρίψωμεν τὸν Ἄξονα εἰς τὸ Στάλιγκφαντ»!! Ἀποτελεῖ μοναδικὴν ἱστορικὴν εἰρωνίαν. Καί, ἐνῶ μετὰ τὸ τέρμα τοῦ καταστρεπτικοῦ τούτου πολέμου ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀνέμενεν δικαίαν μεταχείρισιν, ἐδέχθη τὴν ἐρυθρὰν ἐπιβουλὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας του. Ἡ ὑπόσχεσις τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας ὅτι «Ἕλληνες, θὰ μοιρασθῶμεν τὴν νίκην» μετετράπη εἰς ψυχροπολεμικὰς ἐπιθέσεις, συκοφαντίας, ἀπειλὰς καὶ ἀπόπειραν βιαίας μετατροπῆς τῆς χώρας εἰς σοβιετικὸν βορυφόρον.

Ἡ Ἑλλάς, ἐν τούτοις, χώρα μικρὰ ἀλλὰ μὲ μεγάλην ἱστορίαν, γνωρίζει ὅτι ἔπραξε τὸ χρέος της ὅταν ἐκρίνοντο αἱ τύχαι τῆς ἀνθρωπότητος.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἔγιναν προχθὲς οἱ γάμοι τῆς χονδρῆς 27ἐτίδος πριγκηπίσης Τανμόῦο Ὀκοῦπε, κόρης ἑνὸς πρίγκηπος τῆς Νιγηρίας, καὶ τοῦ 32ετοῦς Ὄλου Ὀγιεσάννα, υἱοῦ φυλάρχου, τῆς ἰδίας χώρας. Ἀνωτέρω τὸ ζεῦγος μετὰ τὴν τελετήν, ἐν μέσῳ κωμικωτάτων δεσποινίδων τῆς Ἡ πριγκήπισσα σπουδάζει εἰς τὸ τιμῆς, μιμουμένων τὰς Ἀγγλίδας. Λονδῖνον νομικὰ καὶ ὁ γαμβρὸς δημοσιογραφίαν.

ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΗ ΤΥΡΟΚΟΜΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΡΟΠΑΙΑ

Συνεταιρικὴ τυροκόμησις εἰς Τρόπαια: Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν τυροκόμησιν τῶν Γαλακτοκομικῶν Συνεταιρισμῶν Βιζικίου καὶ Δήμητρας, περιφερείας Τροπαίων, παρηχθησαν γαλακτοκομικὰ προϊόντα καλῆς ποιότητος διατεθέντα εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν Τὰ ἐπιτευχθέντα οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά, καθ' ὅσον προέκυψε τιμὴ ἐκκαθαρίσεως 3.58 κατὰ κιλὸν γάλακτος, δεδομένου ὅτι οἱ μεμονωμένοι κτηνοτρόφοι ἀπήλαυσαν δρχ. 3.12 κατὰ κιλόν. Ἐκ τῆς ἐγκοιθείσης παρὰ τῆς ΑΤΕ Τροπαίων χρηματοδοτήσεως δραχμῶν 520.000, ἐξοφληνήθησαν δρχ. 293.000 ἐκ τῶν ὁποίων δρχ. 239.000 διὰ προκαταβολὰς εἰς εἰσκομιστὰς γάλακτος κτηνοτρόφους. Ἄπαντα τὰ προϊόντα διετέθησαν καὶ ἡ χρηματοδότησις ἐξοφλήθη ἤδη ὁλοσχερῶς.

ο Ψ ο

ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΔΕΝΔΡΥΛΛΙΩΝ

Ἡ Γεωργικὴ Σχολὴ Πατρῶν διαθέτει δενδρύλλια ἐσπεριδοειδῶν καὶ ροδακινεῶν ἐκλεκτῶν ποικιλιῶν εἰς χαμηλὰς τιμάς.

Ἐνῷ πλησιάζει ἡ 19η Ἀπριλίου

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Τοῦ κ. Εὐαγγέλου Στρουμπούτα

Σὲ λίγες μέρες μιὰ ἀξέχαστη ἡμερομηνία περνᾶ πάνω ἀπ' τὸ Ἔθνος, 19η Ἀπριλίου!.. Μιὰ θύμηση ἱερὴ συνταράζει τὴν ψυχὴ τοῦ ἐλεύθερου Μεσολογγιοῦ, ποὺ θὰ γιορτάσῃ μὲ συγκίνηση μαζὶ μὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα τὴν ἱερὴ ἐπέτειο. Ἕνας μεγάλος πολίτης τοῦ κόσμου πρὸ ἑκατὸν τριάντα ἑπτὰ ἐτῶν ἀφίνει τὴ ψυχή του νὰ πετάξῃ στὸ γαλάζιο ἑλληνικὸ οὐρανό, ἐνῶ στὰ χείλη του εἶχε τελευταία λέξη τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Λόρδος Βύρων, ἡ ἐκλεκτὴ ψυχικὴ καὶ διανοητικὴ αὐτὴ ὑπόσταση, μὲ τὴν ἀδάμαστη θέληση νὰ ὑπερετήσῃ τὰ πανανθρώπινα ἰδεώδη, γίνεται ὑπέρμαχος τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Ὁ ὡραῖος Βύρων σύμβολον τῆς θυσίας, ξεπέρασε μὲ τὸ θάνατό του τὴν περιοχὴ τοῦ ἐφήμερου καὶ μπῆκε δικαιωματικὰ στὴν αἰωνιότητα. Ἀνάμεσα στὸν Μπάϋρον καὶ στὴ δόξα ὑπάρχει μιὰ μυστηριακὴ σχέση. Ἀπ' τὰ πρῶτα του χρόνια τὸν τραβάει μιὰ ἐκτυφλωτικὴ μαγεία, εἶναι ἡ ἴδια ἡ δόξα, ποὺ τὴν ζητᾶ καὶ αὐτὴ τοῦ χαμογελάει μὲ στοργὴ κάθε φορὰ ποὺ ἔρχεται κοντά της. Ἕνας γόνος παληᾶς Ἀγγλικῆς οἰκογενείας, ποὺ φθάνουν οἱ ρίζες της μέχρι τῶν προγόνων του Νορμανδῶν, ἀνατρέφεται σὲ μιὰ ἠλεκτρισμένη οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα καὶ διαμορφώνει ἀτίθασο χαρακτῆρα, ποὺ δὲν περιορίζεται στοὺς ξηροὺς τύπους καὶ στὶς συμβατικότητες τῆς ἐποχῆς του. Γίνεται φοιτητὴς στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Καίμπριτζ μὰ θέλει νὰ ἀγῆ ἀπ' τὴν ἀφάνεια γιὰ νὰ περιπλεχτῆ μὲ τὴν ἐποχή του. Τὰ Πανεπιστημιακὰ χρόνια ἐδημοσίευσε τοὺς μέτριους, πρώτους στίχους του, «Ὧραι σχολῆς». Οἱ κριτικὲς τοῦ ἔργου του δὲν ἦσαν καθόλου εὐνοϊκές, πράγμα ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ γράψῃ τὸ ἀξιόλογο ἔργο του «Ἄγγλοι Βάρδοι, Σκῶτοι κριτικοί», μὲ τὸ ὁποῖον ἐπετέθη κατὰ τῶν φιλολογικῶν κύκλων καὶ ἀξιῶν τῆς χώρας του. Ἐγκαταλείπει τὸν σάλον ποὺ ξεσήκωσε τὸ ἔργο του καὶ φεύγει στὴ Λισαβῶνα, στὴ Σεβίλη, στὴ Μάλτα καὶ τέλος στὴν Ἑλληνικὴ Ἤπειρο. Κατέρχεται στὴν Πάτρα ἀκολούθως ἀναχωρεῖ γιὰ τοὺς Δελφοὺς καὶ ἀπὸ κεῖ γιὰ τὴν Ἀθήνα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1809. Οἱ καλλονὲς τῆς Ἀττικῆς φύσης, τὰ ὡραῖα μνημεῖα της, ὁ γαλάζιος οὐρανός της, σαγήνευσαν τὸν Ἄδωνη ποὺ ἔνοιωσε νὰ περνοῦν στὴ καρδιά του τὰ γλυκὰ βέλη τοῦ Ἔρωτα. Ἡ Θηρεσία Μακρῆ τοῦ ἐμπνέει τὸν ὡραιότερο ἔρωτά του. Δὲν θὰ τὴν ξεχάσῃ ποτέ, φρόντισε νὰ τὴν ἀποθανατήσῃ στὸ ποίημά του «Κόρη τῶν Ἀθηνῶν». Ἀλλὰ ἡ ἀνήσυχη φύση του ζητᾶ πάντα τὸ ἄγνωστο, τὴν περιπέτεια καὶ μετὰ 10 περίπου ἑβδομάδες ἔφυγε γιὰ τὴ Σμύρνη, τὴν Ἔφεσο, τὴν Τροίαν καὶ τέλος τὴν πόλη. Ὁ Παρθενώνας μὲ τὴν ὀμορφιὰ τῶν καρυάτιδων τοῦ ἔχουν δεσμεύσει τὴν καρδιά. Ξαναγυρίζει τὸ 1810 στὴν Ἀθήνα καὶ μένει ἐκεῖ μέχρι τὸ 1811. Κουρασμένος πλέον ἀπὸ ταξείδια, φορτωμένος ἀπὸ ἰδέες πανανθρώπινες, ἐπιστρέφει στὴν πατρίδα του, τὴν Ἀγγλίαν ὅπου ἐκδίδει τὸ μεγάλο τραγοῦδι του!... «Τσάϊλδ Χάρολδ». Τὸ ἄλλο πρωὶ ὅπως ὁ ἴδιος εἶπε, ἦταν κιόλας ἔνδοξος. Στὸν Ἀγγλικὸ ὁρίζοντα σελάγιζε τώρα ἡ μορφὴ του πάνω ἀπ' τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Τὰ ποιήματά του γίνονται περιζήητα, ὅλος ὁ κόσμος μιλοῦσε γι' αὐτόν. Ἀναδεικνύεται ὁ μεγαλύτερος ὀπαδὸς τοῦ ρωμαντισμοῦ, ἡ ὁρμὴ τοῦ ποιητικοῦ του ὕφους, εἶναι ἀπαύγασμα τῆς μουσικῆς καταιγίδας ποὺ εἶχε ξεσηκωθῆ μέσα του. Ἀκολούθησαν πολλὲς ἐκδόσεις ποιημάτων του, μὲ τὴν ἴδια καὶ μεγαλύτερη ἐπιτυχία. Ὅλη ἡ ζωή του εἶναι ἕνα ποίημα ἀναζητάει τὴν ἐπικοινωνία τῶν ἰδεῶν, τοῦτος ὅμως ὁ πόθος τοῦ μεγαλείου συναντιέται μὲ μιὰ ἐποχὴ γιομάτη μικρότητες.

Κάνει ἕναν ἀτυχῆ γάμο μὲ τὴν Ἄνναν Ἰσαβέλλαν Μπιλβέϊνκ μὲ χαρακτῆρα ἐντελῶς ἀντίθετον πρὸς τὸν δικόν του καὶ μετὰ ἕνα ἔτος τὸν ἐγκαταλείπει καὶ μαζὶ μὲ τὴν κόρη τους Ἄδα ἐπιστρέφει στὸν πατέρα της. Οἱ καταιγίδες τῆς πραγματικότητος κουρελιάσανε τὰ φλάμπουρά του. Ἔφτασε μονάχα μιὰ μέρα, γιὰ νὰ σβύσῃ ὁλάκερη ἡ προηγούμενη δόξα του. Πάλι ἡ φυγὴ θὰ θεραπεύσῃ τὶς πληγὲς τῆς ψυχῆς του. Πάει στὸ Βέλγιον, στὸν Ρῆνον καὶ εἰς τὴν Γενεύην. Ἐκεῖ γνωρίζει τὸν ποιητὴν Σέλλεϋ καὶ ἐκδίδει πολλὰ ποιήματά του, ἔγραψε καὶ τὸ 3ον ἆσμα τοῦ «Τσάϊλδ Χάρολδ». Ξέρει ὅμως πολὺ καλὰ ὅτι ποιητὴς δὲν δύναται νὰ νοηθῆ, ποὺ νὰ μὴ ἀποτελῆ μιὰ ὁλοκληρωμένη προσωπικότητα. Ὁ Παλαμᾶς πρῶτος εἶπε τὸ μεγάλο λόγο, «ὁ ποιητὴς εἶναι μεγάλος πατριώτης».

Δὲν ἔκλεισε τὰ αὐτιά του μπροστὰ στὰ σπουδαῖα γεγονότα ποὺ συνταράζαν τότε τὴν ψυχὴ τῆς Εὐρώπης. Δὲν ἦταν ἀρκετὴ ἡ ποίηση νὰ γεμίσῃ τὴν ἐπαναστατικὴ ψυχή του, παίρνει μέρος στὴ συνωμοσία γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Ραβένας ἀπὸ τὸν Παπικὸν ζυγόν. Καὶ ἐνῶ μέσα του ἐναρμονίζει μεθοδικὰ τὴν ποίηση μὲ τὴν πρακτικὴ ζωή, ξεπηδᾶ ὁ «Σαρδανάπαλος» καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα ὑπέροχα, κράμα τοῦ ρωμαντισμοῦ καὶ τῆς πεζότητος, δυὸ στοιχείων ποὺ τὰ ὑπηρέτησε ὅσο κανεὶς ἄλλος τόσο πιστά. Τίποτα τώρα δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ τραβήξῃ τὸ ἐρευνητικὸ καὶ ἀνήσυχο πνεῦμα του, κυνηγᾶ τὸ μεγαλεῖον ὑπὸ τὴν εὐγενεστέραν ἔκδηλώσίν του, ἡ σκέψις του ἀγκαλιάζει σταργικὰ κάθε ἀπελευθερωτικὴ προσπάθεια καὶ ἡ καρδιά του σκιρτᾶ μπροστὰ στὸ ἰδανικὸ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ θυσία τοῦ φαίνεται ἡ εὐγενέστερη προσφορὰ στὸ βωμὸ τῆς εἰρήνης. Ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάσταση τοῦ ξυπνᾶ τὸ ὡραιότερο παρελθόν, τὴ δυνατὴ μνήμη του περνοῦν ὅλα τὰ μεγάλα ὀνόματα τῆς ἀνθρωπότητος. Μέγας Ἀλέξανδρος, Ὅμηρος, Πλάτων καὶ Παρθενὼν κλπ., ὅλα τὰ εἴδωλα ποὺ θυμόταν ἀπ' τὰ μαθητιά διβλία, τώρα γεμίζαν τὸ εἶναι του μὲ τὴν ποίηση ποὺ λάτρευσε, οἱ ἑλληνικοὶ αἰθέρες ἀντιλαλοῦσαν στὴν Εὐρώπη τὶς βροντὲς τῶν κανονιῶν τοῦ Μεσολογγιοῦ. Ὁ ποιητὴς στὴν Πίζαν γνώρισε τὸν Ἀλέξ. Μαυροκορδάτον ὁ ὁποῖος τοῦ περιέγραψε τὸν σκοπὸν τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων. Ἡ εὐαίσθητη ψυχή του ράγισε γιὰ τὸ μαρτύριο τούτης τῆς τρισένδοξης φυλῆς, ποὺ τὴν ἔταξε ἡ μοῖρα νὰ ἀποτελῆ τὸ βράχο τῆς δύσης στὶς ἐπιθέσεις τῆς ἀνατολῆς. Τίποτα ἄλλο δὲν τὸν συγκινοῦσε περισσότερο καὶ στὶς 13 Ἰουλίου 1923 ξεκινᾶ γιὰ τὴ χώρα τῶν ἡρώων καὶ τῆς ὀμορφιᾶς. Στὶς 3 Αὐγούστου φθάνει στὴ Κεφαλληνία, συγκεντρώνει πληροφορίες καὶ φεύγει γιὰ τὸν τόπο τῆς φωτιᾶς, τὸ Μεσολόγγι. Ἦταν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα καὶ τὸ ἡρωϊκὸ Μεσολόγγι καιγόταν στὸ λυωμένο σίδηρο καὶ στὴν ἀντάρα τοῦ πολέμου. Μπῆκε στὸ Μεσολόγγι ὄχι σὰν ποιητής, μὰ σὰν πολεμιστής νοιώθει μέσα του μιὰ ποίηση ποὺ δὲν διηγιέται, εἶναι τὸ μεγαλεῖον τῆς θυσίας, ἀκούει τὴ μουσικὴ ποὺ ξεχύνεται ἀπὸ κάποιες ἀόρατες χορεὲς μιᾶς Αἰολικῆς ἅρπας καὶ ποτίζει μὲ θάλσαμο τὶς πονεμένες καρδιὲς τῶν ἡρώων. Ζῆ ὁ ἴδιος τὴν ὑπερκόσμια ἀγωνία τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ τὴ χαρὰ ποὺ δίνει τὸ ἐξεσήκωμα τῆς λευτεριᾶς. Ἐγκατέλειψε μὲ περιφρόνηση τὸ ἀριστοκρατικὸ Λονδῖνον καὶ θεληματικὰ ἦλθε νὰ ζήσῃ στὸ ὑγρὸ σπιτάκι τοῦ Μεσολλογιοῦ. Τὸ σάλπισμα τῆς θυσίας τὸν βρήσκει ἕτοιμον καὶ ὑπερήφανος γιὰ τὴ φυσικὴ ὀμορφιὰ ἐκείνου ποὺ ὑπερασπιζόταν, δίνει τὸ παρὸν στὸ προσκλητήριο τῶν ἡρώων καὶ τὸ ὄνειρο τῆς νειότης του θωπεύει τὴ μοῖρα τῆς ζωῆς του. Οἱ μέρες ποὺ περνοῦσαν ἦταν δύσκολες, οἱ βροχὲς ἀσταμάτητα σκορποῦσαν τὸ θάνατο στοὺς πολεμιστές, ὁ ντελικάτος ποιητὴς νοιώθη ὄχι καλά, εἶναι μέσα τοῦ Φλεβάρη, ὅταν ἡ πρώτη νευρικὴ κρίση βρίσκει τὸν μεγάλο φιλλέλληνα ἐξασθενισμένον, ποὺ πέφτει ἔκτοτε σὲ βαθειὰ μελαγχολία. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀφομοίωσε τὴν ὕλη μὲ τὸ πνεῦμα σὲ μιὰ σύνθεση ἁρμονική, ὁ αἰσθησιακὸς τραγουδιστὴς τῆς «κόρης τῶν Ἀθηνῶν», ὁ φανταχτερὸς ὀνειροπόλος, ὁ νοσταλγὸς τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ κάλλους, ὁ ἐξυμνητὴς τῶν ὑψηλῶν ἰδανικῶν, ὁ Ναπολέων τῆς ρωμαντικῆς ποίησης, πνέει τὰ λοίσθια στὸ κατώφλι τῆς αἰωνιότητας. Σὲ λίγο ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια πρὸ τῆς μεγάλης ὥρας. Πόσα ἤθελε νὰ κρατηθῆ στὴ ζωή, νὰ ξεδιπλώσῃ τὸ λάβαρό του καὶ μέσα στὴν καταιγίδα νὰ προστατεύσῃ τὴν ἱερὴ φλόγα τῆς λευτεριᾶς. Δὲν ἤθελε νὰ πεθάνῃ ἀκόμη, τὸ εἶπε μόνος του, ἤθελε νὰ ὁρμήσῃ στὴ μάχη καὶ νὰ πεθάνῃ ἀπὸ σφαῖρα τοῦ ἐχθροῦ. Ἔμεινε ὡς τὴν τελευταία του πνοὴ προσηλωμένος στοὺς ἀμετάθλητους ὁρίζοντες τῆς πίστης του, παράδειγμα ἀξέχαστου διανοητικοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ἡ ἐλεύθερη ψυχή του πέταξε πάνω ἀπ' τὴν ἠθικὴ ἀγωνία τῆς τρελῆς ἀνθρωπότητος, ποὺ θυσιάζει τοὺς πολυτιμότερους θησαυροὺς της στὸ φονικὸ καὶ ἠλίθιο εἴδωλο τοῦ πολέμου. Μὲ τὸ θάνατό του μπῆκε στὸ χῶρο τῶν μυριπνόων ἀνθέων τῆς ἱστορίας τούτης τῆς φυλῆς, ποὺ πάλεψε γιγάντια μὲ τὰ τεράστια κύματα τοῦ ἀφανισμοῦ. Σώπασε ὁ μεγάλος ποιητὴς μιὰ σιωπὴ βαραίνει τὴν ψυχὴ τοῦ Μεσολογγιοῦ. Οἱ βροντὲς τῶν κανονιῶν ἀποχαιρέτησαν θλιμένα τὸ μεγάλο Φιλέλληνα, ποὺ μὲ τὴ θυσία του δίδαξε στὴν ἀνθρωπότητα, ὅτι εἶναι ὡραῖος ὁ θάνατος ὅταν πεθαίνει κανεὶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΕΥΑΓΓ. ΣΤΡΟΥΜΠΟΥΤΑΣ

Προκαλοῦν σοβαρὰς ἀντεγκλήσεις

ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Διαφορετικὴ ἡ στάσις τῶν Ἐκκλησιῶν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἡ Βρετανία εἶναι ἡ πρώτη χώρα τοῦ κόσμου εἰς τὴν ὁποίαν μία γυναίκα δύναται νὰ μείνῃ ἡ ὄχι ἔγκυος κατὰ βούλησιν.

Καὶ τοῦτο διότι αἱ Ἀγγλίδες δύνανται ἤδη νὰ ἀγοράζουν ἐλευθέρως φάρμακον συνιστάμενον εἰς δισκία διὰ τὴν πρόληψιν τῆς ἐγκυμοσύνης, ἐφ' ὅσον ἔχουν τὴν ἀνάλογον συνταγὴν ἰατροῦ.

Ἄς σημειωθῆ ὅτι ἡ ἐλευθέρα χρῆσις τοῦ φαρμάκου δημιουργεῖ πολλὰς ἀντιγνωμίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅπου διάφοροι ὀργανώσεις προστασίας τῆς ἠθικῆς ἀπεφάσισαν νὰ μποικοτάρουν (!) τὸ φάρμακον καὶ νὰ τὸ καταπολεμήσουν.

Πάντως τὸ βρετανικὸν ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς δὲν ἀπεφάσισε εἰσέτι ἐὰν τὰ δισκία θὰ παρέχωνται εἰς τὰ πλαίσια τοῦ προγράμματος τῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως, ἡ ὁποία εἶναι κρατικοποιημένη εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Πράγματι, τὸ ὑπουργεῖον πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τοῦ ἂν τὰ δισκία αὐτὰ θὰ παρέχωνται διὰ συνταγῶν ὡς καθαρῶς μέσα προλήψεως τῆς συλλήψεως, προκειμένου νὰ ἐλέγχε- [illegible] καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν μιᾶς οἰκογενείας ἢ ἂν βασικὸς παράγων [illegible] ἀ τὴν παροχὴν τῶν συνταγῶν [illegible] ἂ εἶναι οἱ λόγοι ὑγείας, ὡς [illegible] οἱ κινδυνοι τοὺς ὁποίους δυνατὸν [illegible] ἀπὸ τινος ἡ ἐγκυμοσύνη της.

Ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον ἀποφασίσῃ [illegible] κῶς ὅτι τὰ δισκία θὰ παρέχωνται [illegible] ἄσει τοῦ προγράμματος ἰατρικῆς [illegible] ριθάλψεως, οἱ ἐνδιαφερόμενοι [illegible] καταβάλλουν μόνον τὴν ἀξίαν [illegible] συνταγῆς ἤτοι δύο σελλίνια. Ἐὰν [illegible] ναντία περιπτώσει, τὰ χάπια [illegible] χρειάζονται δι' ἕνα μῆνα θὰ στοιχίσουν 25 σελλίνια.

Δέον νὰ σημειωθῆ ὅτι αἱ δοκιμὲ φάρμακον τοῦ εἴδους αὐτοῦ [illegible] τὰς Ἡν. Πολιτείας ἔχουν σημειωθῆ ἐπιτυχίαν 90%.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι ἐνῶ ἡ Κ[illegible] Ἐκκλησία ἐκηρύχθη ἐναντίον τῆς [illegible] λευθέρας κυκλοφορίας τῶν δισκίων [illegible] αὐτῶν, ἡ Ἀγγλικανικὴ τὰ ἀπέκρουσε καὶ μάλιστα ἐξέφρασε τὴν γνώμη ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν δισκίων [illegible] λεται ἐντὸς τῶν πλαισίων [illegible] Προγραμματισμένης Χριστιανικῆς Οἰκογενείας».

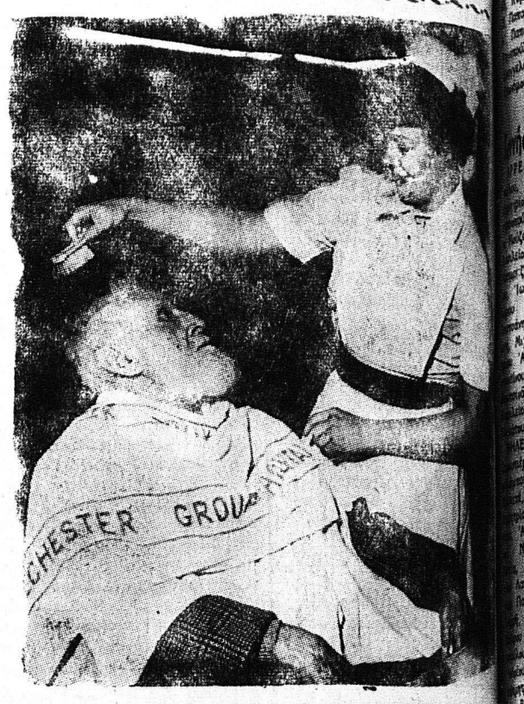

Ὁ Σὰμ Ἔβεριτ, ἀπὸ τὸ Κόλτσεστερ, πρόκειται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν νὰ ἑορτάσῃ τὴν 109ην ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του. Ἀνωτέρω, ὁ Σὰμ— ὁ ὁποῖος ἔτρωγε εἰς ὅλην τὴν ζωήν του ἄφθονα κρεμμύδια, τυρὶ καὶ μπύρα, καὶ ὁ ὁποῖος θεωρεῖται [illegible] ραιότερος κάτοικος τῆς Ἀγγλίας [illegible] ὑποβαλλόμενος εἰς κούρας [illegible] μιᾶς νεαρ